

இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தை நாம் கருத்தில் கொண்டால், நாடு 6 ஆண்டுகளில் மட்டுமே முதன்மை மீதி மிகையினைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது 1954, 1955, 1992, 2017, 2018 மற்றும் மிக சமீபத்தில் 2023 ஆம் ஆண்டிலுமாகும். முதன்மை மீதி மிகையின் இந்த அரிதான தன்மை கடன் கட்டமைப்பிற்கும் அதையொட்டிய பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாகும். 2020 ஆம் ஆண்டில், முதன்மைப் பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4.4% ஆகவும், 2021 இல் இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 5.7% ஆகவும் இருந்தது. குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார சவால்களுக்கு மத்தியில் ஆண்டின் இரண்டாம் பாதியில் இருந்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அரசிறை சீர்திருத்தங்களுடன் முதன்மை பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3.7% ஆக குறைந்ததன் மூலம் 2022 இல் இந்த போக்கு தலைகீழாக மாறத் தொடங்கியது. 2023 ஆம் ஆண்டளவில், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.6% முதன்மை மீதி மிகையினை அரசாங்கத்தால் அடைய முடிந்தது. அதாவது, 2023 ஆம் ஆண்டில், வட்டி அல்லாத செலவினங்களை விட அதிகமான அரசாங்க வருவாய் கடந்த கால கடன் சேவை செலவை திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு பங்களிக்க முடிந்தது. இது முதன்மை மீதி மிகையாக பேணுவதன் முக்கியத்துவத்தை குறிக்கிறது, அதனால்தான் இது முன்மொழியப்பட்ட பொருளாதார நிலைமாற்ற சட்டமூலத்தில் ஒரு இலக்காக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நினைவில் கொள்ள வேண்டிய மற்றொரு முக்கியமான விடயம் என்னவென்றால், காலப்போக்கில் மற்றும் நாடுகளுக்கு இடையே கடன் அளவிடப்படும் விதம் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ரூபாய் அல்லது ஐ.அ.டொலர்களில் முழுமையான அடிப்படையில் இல்லை. ஏனென்றால் பொருளாதாரத்தின் அளவு மற்றும் செலுத்தும் திறன் நாடுகளுக்கு இடையேயும் காலப்போக்கிலும் மாறுபடும். ஆகையினால் தான் கடனை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் சதவீதமாகக் கருதுவது மிகவும் பொருத்தமான அளவீடாகும். இந்த அளவீட்டைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, இலங்கையின் மத்திய அரசாங்கக் கடன் 2021 இல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 100% ஐ எட்டியது, இது 2022 இல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 114.2% ஆக அதிகரித்தது. 2023 ஆம் ஆண்டில், இந்த பாதகமான போக்கு தலைகீழாக மாறியது மற்றும் மத்திய அரசாங்க கடன்-மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி விகிதம், முன்னர் அரசுக்கு சொந்தமான தொழில்முயற்சி நிறுவனங்களின் நிதி நிலைமைக்கூற்றில் குறித்துக்காட்டப்பட்ட சில கடன்களை மத்திய அரசு உள்வாங்கிய போதிலும் கூட 103.9% ஆக குறைந்தது.

இறுதியாக, இந்த கடன் எவ்வாறு செயற்படுத்தப்படுகின்றது அல்லது நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்பதையும் கருத்தில் கொள்வது அவசியம். 2020 மற்றும் 2022 க்கு இடையில், அரசாங்கம் அதிக வருடாந்த வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைகளால் தெளிவாகத் தெரிகின்ற வகையில் கடனில் பாரிய அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தியது. இக்கடன் பெருமளவில் மத்திய வங்கியினால் நாணய நிதியளிப்பு (பொதுவாக பணம் அச்சிடுதல் என குறிப்பிடப்படுகிறது) மூலம் நேரடியாக நிதியளிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், இது மிகவும் பணவீக்க நடைமுறையாகும், இது 2022 ஆம் ஆண்டில் பணவீக்கம் ஏறத்தாழ 70% ஆக உயர்ந்ததில் இருந்து தெளிவாகத் தெரிந்தது. 2023 முதல், அரசாங்கம் நாணய நிதியளிப்பினை நீக்கியுள்ளது, மேலும் தேவையான உள்நாட்டு கடன்கள் முற்றிலும் உள்நாட்டு சந்தையிலிருந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கடன் வாங்குவதற்கான அதிக தேவை காரணமாக வட்டி விகிதங்கள் அதிகரிப்பதால் இது ஒரு செலவில் வருகிறது மேலும் 2023 இல் வட்டி விகிதங்களில் ஏற்பட்ட இந்த உயர்வு, அரசாங்கத்தால் ஏற்பட்ட அதிக வட்டி செலவுக்கு பங்களித்தது. உண்மையில், 2023 ஆம் ஆண்டில், வட்டி செலவு அரசாங்க வருவாயில் சுமார் 80% ஆகும், அதனால்தான் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.6% முதன்மை மீதி மிகை இருந்தபோதிலும் கூட வரவு செலவுத்திட்ட பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 8.3% ஆக இருந்தது. எவ்வாறாயினும், தற்போது, அரசாங்கத்தின் விளைத்திறன்மிக்க நாணய மற்றும் அரசிறை முகாமைத்துவத்திற்கு பிரதிபலிப்பாக வட்டி வீதங்கள் ஒற்றை இலக்க மட்டங்களுக்கு (திறைசேரி உண்டியல் வருமானங்கள்) வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. பொருளாதாரம் வளர்ந்து உண்மையான வட்டி விகிதங்கள் குறைவாக இருப்பதால் கடன் சுமை மேலும் குறையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அரசாங்கம் அதன் கடனை மறுசீரமைக்கும் செயல்முறையில் உள்ளது, இது கடன் சேவை சுமையை மேலும் எளிதாக்கும், அதனால்தான் இந்த செயல்முறை தடையின்றி தொடர்வது அவசியம். கடன் மறுசீரமைப்பு செயல்முறை, கடன் மறுசீரமைப்பு இலக்குகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, கடன் இருப்பு மற்றும் கடன் செலவை குறைக்கும், இது பொருளாதார நிலைமாற்ற சட்ட மூலத்திலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. கடன் மறுசீரமைப்பு

முலோபாயத்தின் கீழ் கடன் தேக்க காலத்தில் செலுத்தப்படாத கடன் மற்றும் வட்டி காலப்போக்கில் படிப்படியாக அகற்றப்படும், இதனால் அரசிறை நடவடிக்கைகள் மீதான சுமை குறையும். நிலுவையில் உள்ள உள்நாட்டு கடன்களில் பெரும்பாலானவை அரசு வங்கிகள் மற்றும் ஊழியர் சேமலாப நிதியம் போன்ற உள்ளூர் நிறுவனங்களிடம் இருப்பதால் கடன் மறுசீரமைப்பின் அளவிற்கு இன்னும் வரையறைகள் உள்ளன. 2023 ஆம் ஆண்டில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட உள்நாட்டுப் படுகடன் மேம்படுத்துகை நடவடிக்கை அரசிறைச் சுமையைப் பெருமளவில் குறைக்க உதவியது. உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் வைத்திருக்கும் கடன்களை மேலும் மறுசீரமைப்பது குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார மற்றும் சமூக செலவுகளை ஏற்படுத்தும்.

அரசாங்க வருவாய், செலவு, வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறைகள், பற்றாக்குறை நிதியளிப்பு மற்றும் கடன் ஆகியவை பல காரணிகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சிக்கலான மற்றும் நுணுக்கமான செயல்முறை என்பது தெளிவாகிறது. சிக்கலான தலைப்புகளை விளக்க முயற்சிக்கும் போது, ஒற்றை எண்ணின் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட, குறைபாடுள்ள பகுப்பாய்வைப் பயன்படுத்துவது பயனுள்ளதாக இருக்காது. இதுபோன்ற எளிமையான பகுப்பாய்வுகள் கடந்த காலங்களில் பொதுமக்களை தவறாக வழிநடத்த பயன்படுத்தப்பட்டன, மேலும் இலங்கை எதிர்கொண்ட ஆழமான பொருளாதார நெருக்கடிக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். அதே தவறுகளை மீண்டும் செய்வதைத் தவிர்ப்பதும், நமது தீர்வு தொழில்முறை பகுப்பாய்வு மற்றும் ஆதாரங்களால் வழிநடத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதும் முக்கியமாகும்.